Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 7. decembra 2017*

„Predhodno odločanje – Socialna varnost delavcev migrantov – Uredba (EGS) št. 1408/71 – Člen 46(2) – Člen 47(1)(d) – Člen 50 – Zajamčena pokojnina – Minimalna dajatev – Izračun pokojnine“

V zadevi C-189/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče, Švedska) z odločbo z dne 23. marca 2016, ki je na Sodišče prispela 4. aprila 2016, v postopku

Boguslawa Zaniewicz-Dybeck

proti

Pensionsmyndigheten,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi J. L. da Cruz Vilaça, predsednik senata, E. Levits in A. Borg Barthet, sodnika, M. Berger, sodnica, in F. Biltgen (poročevalec), sodnik,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 9. marca 2017,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Pensionsmyndigheten M. Westberg, M. Irving in A. Svärd, agenti,

– za švedsko vlado A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson in L. Swedenborg, agenti,

– za češko vlado M. Smolek, J. Pavliš in J. Vláčil, agenti,

– za Evropsko komisijo K. Simonsson in D. Martin, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 3. maja 2017

izreka naslednjo

* Jezik postopka: švedščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 46(2) in 47(1)(d) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1606/98 z dne 29. junija 1998 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 308), (v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71).

2 Ta predlog je bil vložen v sporu med Boguslawo Zaniewicz-Dybeck in Pensionsmyndigheten (zavod za pokojninsko zavarovanje, Švedska) v zvezi z dodelitvijo zajamčene pokojnine, kakor je urejena v švedskem splošnem pokojninskem sistemu.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Pod naslovom III, „Posebne določbe v zvezi z različnimi vrstami dajatev“, poglavje 3 Uredbe št. 1408/71, naslovljeno „Starost in smrt (pokojnine)“, vsebuje člene od 44 do 51a.

4 Člen 44 navedene uredbe, naslovljen „Splošne določbe za dodelitev dajatev, če je za zaposleno ali samozaposleno osebo veljala zakonodaja dveh ali več držav članic“, v odstavku 1 določa:

„Pravice do dajatev zaposlenih ali samozaposlenih oseb, za katere je veljala zakonodaja dveh ali več držav članic, ali njihovih preživelih oseb, se določijo v skladu z določbami tega poglavja.“

5 Člen 45 Uredbe št. 1408/71, naslovljen „Upoštevanje zavarovalnih dob ali dob prebivanja, dopolnjenih po zakonodajah, ki so veljale za zaposleno ali samozaposleno osebo, za pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravice do dajatev“, v odstavku 1 določa:

„Kadar zakonodaja države članice v sistemu, ki ni posebni sistem v smislu odstavkov 2 in 3, pogojuje pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravice do dajatev z dopolnitvijo zavarovalnih dob ali dob prebivanja, pristojni nosilec te države članice po potrebi upošteva tudi zavarovalne dobe ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodaji druge države članice v splošnem ali v posebnem sistemu ali v sistemu za zaposlene ali za samozaposlene osebe. V ta namen upošteva te dobe, kot če bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja“.

6 Člen 46 te uredbe, naslovljen „Dodelitev dajatev“, določa:

„1. Kadar so pogoji, ki jih zahteva zakonodaja države članice za upravičenost do dajatev, izpolnjeni brez uporabe člena 45 ali člena 40(3), se uporabljajo naslednja pravila:

(a) pristojni nosilec izračuna znesek dajatev, ki bi ga bilo treba plačati;
    (i) samo po določbah zakonodaje, ki jo uporablja;
    (ii) v skladu z odstavkom 2;

[…]

2. Kadar so pogoji, ki jih zahteva zakonodaja države članice za upravičenost do dajatev, izpolnjeni šele z uporabo člena 45 in/ali člena 40(3), se uporabljajo naslednja pravila:

(a) pristojni nosilec izračuna teoretični znesek dajatve, ki bi jo oseba lahko zahtevala, kakor da bi bile vse zavarovalne dobe in/ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodaji držav članic, ki so za osebo veljale, dopolnjene v tej državi in po zakonodaji, ki jo uporablja na dan dodelitve dajatve. Če po tej zakonodaji znesek dajatve ni odvisen od trajanja dopolnjenih dob, se ta znesek obravnava kot teoretični znesek iz tega odstavka;

(b) pristojni nosilec nato določi dejanski znesek dajatve na podlagi teoretičnega zneska iz prejšnjega pododstavka v sorazmerju med trajanjem zavarovalnih dob ali dob prebivanja, dopolnjenih pred nastopom zavarovalnega primera po zakonodaji, ki jo uporablja, in med skupnim trajanjem zavarovalnih dob ali dob prebivanja, dopolnjenih po zakonodajah vseh držav članic pred nastopom zavarovalnega primera.

3. Oseba je upravičena do najvišjega zneska, ki ga v skladu z odstavkoma 2 in 3 [1 in 2] izračuna pristojni nosilec vsake države članice, brez poseganja v uporabo določb v zvezi z zmanjšanjem, mirovanjem ali odvzemom, ki jih predpisuje zakonodaja, po kateri naj bi se dajatev izplačevala.

V tem primeru se primerjava izvede med zneski, določenimi po uporabi vseh omenjenih določb.

[…]“

7 Člen 47 navedene uredbe, naslovljen „Dodatne določbe za izračun dajatev“, v odstavku 1(d) določa:

„Za izračun teoretičnih in sorazmernih zneskov iz člena 46(2), se uporabljajo naslednja pravila:

[…]

(d) kadar se po zakonodaji države članice dajatve izračunavajo na podlagi višine zaslužka, prispevkov ali zvišanj, pristojni nosilec v državi določi zaslužek, prispevke in zvišanja, ki se upoštevajo za zavarovalne dobe ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodaji drugih držav članic, na podlagi povprečnih zaslužkov, prispevkov ali zvišanj, zabeleženih za zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja.

[…]“

8 Člen 50 Uredbe št. 1408/71, naslovljen „Dodelitev dodatka, kadar skupni znesek dajatev, ki se izplačujejo po zakonodajah različnih držav članic, ne dosega najnižjega zneska, določenega v zakonodaji države, na ozemlju katere prejemnik stalno prebiva“, določa:

„Prejemniku dajatev, za katerega se uporablja [poglavje 3 Uredbe št. 1408/71], se v državi, na ozemlju katere stalno prebiva in po zakonodaji katere se mu dajatve izplačujejo, ne sme dodeliti dajatve, ki bi bila nižja od najnižje dajatve, določene v tej zakonodaji za zavarovalno dobo ali dobo prebivanja, ki je enaka vsem zavarovalnim dobam, upoštevanim za plačilo v skladu z določbami prejšnjih členov. Pristojni nosilec te države mu po potrebi ves čas stalnega prebivanja na njenem ozemlju izplačuje dodatek, ki je enak razliki med vsoto dajatev, ki se izplačuje v skladu s [poglavjem 3 Uredbe št. 1408/71], in višino najnižje dajatve.“

Švedsko pravo

9 Starostna pokojnina je v švedskem splošnem sistemu sestavljena iz treh delov, to so dohodkovna pokojnina, dodatna pokojnina in zajamčena pokojnina.

10 Dohodkovna pokojnina in dodatna pokojnina temeljita na dohodkih, ki so jih zadevne osebe prejemale. Dohodkovna pokojnina izhaja iz pridobljene pravice do pokojnine, dodatna pokojnina pa je urejena v pokojninskem sistemu, ki je na Švedskem veljal pred letom 2003, in je namenjena osebam, rojenim do leta 1953. Ti dajatvi temeljita predvsem na prispevkih.

11 Drugače pa je zajamčena pokojnina, namen katere je temeljna zaščita oseb z nizkimi dohodki ali brez dohodkov, dajatev, ki temelji na prebivanju in se financira iz davkov. Zajamčena pokojnina je bila uvedena s spremembami švedskega pokojninskega sistema v 90. letih 20. stoletja in je nadomestila prejšnjo državno pokojnino.

12 Znesek zajamčene pokojnine se določi glede na znesek drugih pokojnin, ki jih prejema zadevna oseba. Postopoma se zmanjšuje glede na pokojnino na podlagi dohodkov, dodatno pokojnino in nekatere druge dajatve.

13 Nacionalne določbe o zajamčeni pokojnini, ki so upoštevne v zadevi iz postopka v glavni stvari, so tiste iz lagen (1998:702) om garantipension (zakon št. 702 iz leta 1998 o zajamčeni pokojnini), ki je bil nadomeščen s socialförsäkringsbalken (2010:110) (zakon o socialnih zavarovanjih iz leta 2010, v nadaljevanju: SFB).

14 V skladu s členoma 8 in 10 poglavja 55 SFB zajamčena pokojnina pomeni osnovno kritje starostne pokojnine v okviru švedskega splošnega pokojninskega sistema. Odvisna je od zavarovalne dobe in se lahko dodeli osebam, ki nimajo pokojnine na podlagi dohodkov ali katerih navedena pokojnina ne presega določenega zneska.

15 Na podlagi člena 2 v poglavju 67 SFB so do zajamčene pokojnine upravičeni zavarovanci, rojeni od leta 1938 naprej, ki so dopolnili vsaj 3 leta zavarovalne dobe.

16 Člen 4 poglavja 67 SFB določa, da je zajamčeno pokojnino mogoče pridobiti najprej v mesecu, ko zavarovanec dopolni 65 let.

17 Člen 11 istega poglavja natančneje določa, da se pri izračunu zavarovalnega obdobja upošteva le obdobje od začetka koledarskega leta, v katerem je zadevna oseba dopolnila 16 let, do konca koledarskega leta, v katerem je dopolnila 64 let.

18 Člen 15 poglavja 67 SFB določa, da je osnova za izračun zajamčene pokojnine starostna pokojnina, ki temelji na dohodkih, do katere ima zavarovanec pravico za ista leta.

19 V členu 16 navedenega poglavja je določeno, da „starostna pokojnina, ki temelji na dohodkih“ v smislu člena 15 tega poglavja pomeni starostno pokojnino, ki temelji na dohodkih, v smislu SFB, pred zmanjšanjem, določenim v nekaterih členih tega zakona, in starostne pokojnine iz sistemov obveznega zavarovanja drugih držav članic, ki jih ni mogoče enačiti z zajamčeno pokojnino na podlagi SFB.

20 Osnovni znesek, ki se uporablja za izračun nekaterih socialnih dajatev, med drugim zajamčene pokojnine, je opredeljen v členu 7 poglavja 2 SFB. Ta znesek je indeksiran glede na splošno raven cen. V letu, na katerega se nanaša zadeva iz postopka v glavni stvari, je znašal 39.400 švedskih kron (SEK) (približno 4137 EUR).

21 Na podlagi člena 23 poglavja 67 SFB za poročene osebe, katerih osnova za izračun zajamčene pokojnine ne presega 1,14-kratnika osnovnega zneska, letna zajamčena pokojnina znaša 1,9-kratnik osnovnega zneska, zmanjšan za osnovo za izračun.

22 Člen 24 istega poglavja določa, da za poročene osebe, katerih osnova za izračun presega 1,14-kratnik osnovnega zneska, letna zajamčena pokojnina znaša 0,76-kratnik osnovnega zneska, zmanjšan za 48 % dela osnove za izračun, ki presega 1,14-kratnik osnovnega zneska.

23 V členu 25 poglavja 67 SFB je določeno, da se za osebe, ki niso dopolnile 40 let zavarovalne dobe, vsi zneski, vezani na osnovni znesek, navedeni v členih od 21 do 24 tega poglavja, sorazmerno zmanjšajo z uporabo količnika let zavarovalne dobe in 40 let.

24 Interna navodila št. 2 iz leta 2007 Försäkringskassan (nacionalni zavod za zavarovanje, Švedska) (v nadaljevanju: navodila) določajo, da je pri izračunu sorazmernega zneska zajamčene pokojnine, določenem v členu 25 poglavja 67 SFB, treba za izračun teoretičnega zneska iz člena 46(2)(a) Uredbe št. 1408/71 vsaki zavarovalni dobi, dopolnjeni v drugih državah članicah, pripisati fiktivno pokojninsko vrednost, ki ustreza povprečni pokojninski vrednosti zavarovalnih dob, dopolnjenih na Švedskem.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

25 B. Zaniewicz-Dybeck, poljska državljanka, je bila rojena leta 1940 in se je leta 1980 s Poljske preselila na Švedsko. Na Poljskem je delala 19 let, na Švedskem pa je živela 24 let in delala 23 let.

26 Leta 2005 je B. Zaniewicz-Dybeck vložila zahtevo za zajamčeno pokojnino, ki jo je nacionalni zavod za zavarovanje zavrnil.

27 V odločbi z dne 1. septembra 2008, izdani na podlagi ugovora, je nacionalni zavod za zavarovanje to zavrnitev potrdil.

28 Ker je B. Zaniewicz-Dybeck zavarovalni dobi dopolnila na Švedskem in na Poljskem, je nacionalni zavod za zavarovanje v skladu z Uredbo št. 1408/71 izračunal njeno zajamčeno pokojnino, v enem delu, na podlagi nacionalnih določb, in v drugem delu, v skladu z načelom sorazmernega izračuna, določenim v členu 46(2) te Uredbe.

29 Pri izračunu zajamčene pokojnine B. Zaniewicz-Dybeck na podlagi nacionalnih določb je nacionalni zavod za zavarovanje v skladu s členom 25 poglavja 67 SFB in v skladu z navodili določil osnovo za izračun te pokojnine z uporabo sorazmernega izračuna. Ob tem pri izračunu osnovnega zneska, določenega v členu 46(2)(a) Uredbe št. 1408/71, ni upošteval starostne pokojnine, ki temelji na dohodkih in ki jo je B. Zaniewicz-Dybeck pridobila na Poljskem, temveč je iz starostne pokojnine, ki temelji na dohodkih in ki jo je pridobila na Švedskem, v znesku 75.216 SEK (približno 7.897 EUR) za 24 let zavarovalne dobe, izračunal letno vrednost 3134 SEK (približno 329 EUR), to je 75.216 SEK deljeno s 24, nato pa je to letno vrednost pomnožil z maksimalno zavarovalno dobo za zajamčeno pokojnino, to je 40 let. Tako je izračunal fiktivno pokojnino v znesku 125.360 SEK (približno 13.162 EUR).

30 Glede na te rezultate je nacionalni zavod za zavarovanje ocenil, da starostni pokojnini B. Zaniewicz-Dybeck, ki temeljita na dohodkih in ki v skladu s členom 15 poglavja 67 SFB pomenita osnovo za izračun zajamčene pokojnine, presegata zgornjo mejo sredstev za dodelitev zajamčene pokojnine.

31 Potem ko je to odločbo neuspešno izpodbijala pred Förvaltningsrätten i Stockholm (upravno sodišče v Stockholmu, Švedska) in pred Kammarrätten i Stockholm (pritožbeno upravno sodišče v Stockholmu, Švedska), je B. Zaniewicz-Dybeck predložila zadevo Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče, Švedska).

32 B. Zaniewicz-Dybeck trdi, da je teoretični znesek zajamčene pokojnine treba izračunati v skladu z Uredbo št. 1408/71, brez uporabe, prvič, člena 47(1)(d) te uredbe, saj je zajamčena pokojnina odvisna zgolj od trajanja zavarovalne dobe, pri čemer se odšteje pokojnina, ki temelji na dohodkih in ki jo prejema na Švedskem, in drugič, navodil, saj ta v slabši položaj postavljajo delavce migrante, ki od druge države članice prejemajo nizko pokojnino, ki temelji na dohodkih.

33 Urad za pokojnine, ki je 1. januarja 2010 nasledil nacionalni zavod za zavarovanje, trdi, da iz zavarovalnih dob, dopolnjenih v državi članici, ki ni Kraljevina Švedska, izhaja pravica do pokojnine od te države članice. Ker pa je zajamčena pokojnina dopolnilna dajatev, naj bi izračun te pokojnine brez uporabe člena 47(1)(d) Uredbe št. 1408/71 povzročil, da bi zadevna oseba, ki je zavarovalne dobe dopolnila v državi članici, ki ni Kraljevina Švedska, dobila prekomerno dajatev. Če se namreč za zavarovalne dobe, dopolnjene v državi članici, ki ni Kraljevina Švedska, ne bi določila povprečna vrednost pokojnine, bi se tem dobam pripisalo nižjo vrednost od vrednosti za iste dobe, dopolnjene na Švedskem.

34 Predložitveno sodišče poudarja dejstvo, da pristojni nosilec, in sicer nacionalni zavod za zavarovanje ali urad za pokojnine, pri izračunu zajamčene pokojnine na podlagi člena 46(2)(a) Uredbe št. 1408/71 za vsako zavarovalno dobo, ki jo je delavec dopolnil v državi članici, ki ni Kraljevina Švedska, izračuna fiktivno vrednost pokojnine, ki ustreza povprečni vrednosti pokojnine, pridobljene za zavarovalne dobe, dopolnjene na Švedskem, in se odšteje od zajamčene pokojnine ne glede na to, ali je zadevna oseba v tem obdobju delala ali ne. Če je namreč zadevna oseba v navedeni zavarovalni dobi delala in je s tem pridobila pravico do pokojnine, višje od fiktivne pokojnine, ki jo je izračunal pristojni nosilec, naj bi bila v ugodnejšem položaju. Če pa zadevna oseba nasprotno v drugi državi članici ni delala ali je pridobila pravico do pokojnine, nižje od fiktivne pokojnine, ki jo je izračunal pristojni nosilec, naj bi bila v manj ugodnem položaju.

35 Upoštevajoč te elemente predložitveno sodišče meni, da je negotovo, kako je treba izračunati zajamčeno pokojnino. Sprašuje se, natančneje, ali je pri izračunu take pokojnine treba uporabiti člena 46(2) in 47(1)(d) Uredbe št. 1408/71 in, če je odgovor na to vprašanje pritrdilen, ali je v skladu s tema določbama mogoče pri določitvi osnove za izračun take pokojnine za zavarovalne dobe, dopolnjene v državi članici, ki ni Kraljevina Švedska, določiti fiktivno vrednost pokojnine, ki ustreza povprečni vrednosti pokojnine, pridobljene za zavarovalne dobe, dopolnjene na Švedskem. Če je odgovor nikalen, predložitveno sodišče sprašuje, ali je pri izračunu zajamčene pokojnine treba upoštevati starostne pokojnine, ki jih zadevna oseba prejema v drugih državah članicah.

36 V teh okoliščinah je Högsta förvaltningsdomstolen (vrhovno upravno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali določbe člena 47(1)(d) Uredbe št. 1408/71 pomenijo, da je mogoče zavarovalnim dobam, dopolnjenim v drugi državi članici Unije, pri izračunu švedske zajamčene pokojnine pripisati vrednost pokojnine, ki ustreza povprečni vrednosti švedskih dob, če pristojni nosilec opravi sorazmerni izračun na podlagi člena 46(2) te uredbe?

2. Ali lahko pristojni nosilec, če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, pri izračunu upravičenosti do zajamčene pokojnine upošteva pokojninske prejemke, ki jih zavarovanec prejema v drugi državi članici, ne da bi bilo to v nasprotju z določbami Uredbe št. 1408/71?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

37 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba Uredbo št. 1408/71 razlagati tako, da mora pristojni nosilec države članice pri izračunu dajatve, kot je zajamčena pokojnina v zadevi v glavni stvari, uporabiti metodo sorazmernega izračuna, določeno v členu 46(2) te uredbe, in v skladu s členom 47(1)(d) za zavarovalne dobe, ki jih je zadevna oseba dopolnila v drugi državi članici, določiti fiktivno povprečno vrednost.

38 Za koristen odgovor na vprašanja, ki jih je postavilo predložitveno sodišče, je treba najprej poudariti, da Uredba št. 1408/71 ne določa skupnega sistema socialne varnosti, temveč dopušča različne nacionalne sisteme in je namenjena zgolj njihovi uskladitvi. Tako države članice v skladu z ustaljeno sodno prakso obdržijo pristojnost za ureditev svojih sistemov socialne varnosti (glej zlasti sodbo z dne 21. februarja 2013, Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, točka 35 in navedena sodna praksa).

39 Zato se, ker ni harmonizacije na ravni Unije, z zakonodajo vsake države članice določijo med drugim pogoji za pridobitev pravice do dajatev (sodba z dne 21. februarja 2013, Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, točka 36 in navedena sodna praksa).

40 Države članice morajo ob izvajanju te pristojnosti kljub temu spoštovati pravo Unije in zlasti določbe Pogodbe DEU o svoboščini, priznani vsakemu državljanu Unije, da se prosto giblje in prebiva na ozemlju držav članic (sodba z dne 21. februarja 2013, Salgado González, C-282/11, EU:C:2013:86, točka 37 in navedena sodna praksa).

41 V zvezi s tem je treba navesti, da člen 45 Uredbe št. 1408/71 določa, da mora, kadar zakonodaja države članice pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravice do dajatev pogojuje z dopolnitvijo zavarovalnih dob, pristojni nosilec te države članice upoštevati zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji druge države članice, kot če bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja. Z drugimi besedami, zavarovalne dobe, dopolnjene v različnih državah članicah, se morajo sešteti.

42 V takem primeru člen 46(2)(a) Uredbe št. 1408/71 določa, da pristojni nosilec izračuna teoretični znesek dajatve, do katere ima zadevna oseba pravico, kot če bi bile vse delovne dobe, ki jih je dopolnila v različnih državah članicah, dopolnjene v državi članici pristojnega nosilca. Pristojni nosilec nato v skladu z odstavkom 2(b) tega člena določi dejanski znesek dajatve na podlagi teoretičnega zneska v sorazmerju med trajanjem zavarovalnih dob in/ali dob prebivanja v državi članici pristojnega nosilca ter med skupnim trajanjem zavarovalnih dob in/ali dob prebivanja, dopolnjenih v različnih državah članicah. To je metoda sorazmernega izračuna.

43 Člen 47 Uredbe št. 1408/71 vsebuje dopolnilne določbe za izračun teoretičnega in sorazmernega zneska iz člena 46(2) te uredbe. Tako člen 47(1)(d) navedene uredbe zlasti določa, da kadar se po zakonodaji države članice dajatve izračunavajo na podlagi višine zaslužka, prispevkov ali zvišanj, pristojni nosilec v državi določi zaslužek, prispevke in zvišanja, ki se upoštevajo za zavarovalne dobe ali dobe prebivanja, dopolnjene po zakonodaji drugih držav članic, na podlagi povprečnih zaslužkov, prispevkov ali zvišanj, zabeleženih za zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja.

44 V obravnavani zadevi je treba navesti, da je švedska vlada na obravnavi sama navedla, da je namen zajamčene pokojnine njenim prejemnikom zagotoviti razumne življenjske razmere z zagotovitvijo minimalnega dohodka, ki presega znesek, ki bi ga dobili, če bi prejemali zgolj starostno pokojnino, ki temelji na dohodkih, kadar je ta znesek prenizek ali celo enak nič. Zajamčena pokojnina pomeni osnovno kritje starostne pokojnine v okviru švedskega splošnega pokojninskega sistema.

45 V zvezi s tem je Sodišče v točki 15 sodbe z dne 17. decembra 1981, Browning (22/81, EU:C:1981:316), presodilo, da gre za „najnižjo [minimalno] dajatev“ v smislu člena 50 Uredbe št. 1408/71, kadar je v zakonodaji države prebivanja določeno posebno jamstvo, katerega namen je upravičencem do dajatev socialne varnosti zagotoviti minimalni dohodek, ki presega raven dajatev, do katerih bi imeli pravico zgolj na podlagi svojih zavarovalnih dob in svojih prispevkov.

46 Tako glede na njen namen, opisan v točki 44 te sodbe, zajamčena pokojnina iz postopka v glavni stvari pomeni minimalno dajatev v smislu člena 50 Uredbe št. 1408/71.

47 Kakor je generalni pravobranilec navedel v točki 47 sklepnih predlogov, ker Uredba št. 1408/71 ne zahteva, naj države članice določijo minimalne dajatve, in ker vse nacionalne zakonodaje tako ne vsebujejo nujno takih dajatev, člen 46(2) te uredbe ne more določati posebnih in podrobnih pravil za izračun take dajatve.

48 Zato pravice do prejemanja minimalne dajatve, kakor je zajamčena pokojnina v postopku v glavni stvari, ni mogoče presojati na podlagi členov 46(2) ali 47(1)(d) Uredbe št. 1408/71, temveč v skladu s posebnimi pravili iz člena 50 te uredbe in upoštevne nacionalne zakonodaje.

49 Iz opisa dejanskega stanja postopka v glavni stvari iz točke 29 te sodbe pa izhaja, da je pristojni nosilec pri izračunu zajamčene pokojnine B. Zaniewicz-Dybeck, prvič, v skladu s členom 25 poglavja 67 SFB za določitev zneska dohodkovne pokojnine in dodatne pokojnine zadevne osebe, ki pomenita osnovo za izračun zajamčene pokojnine, uporabil metodo sorazmernega izračuna, ki je, kakor je generalni pravobranilec v bistvu navedel v točkah 45 in 46 sklepnih predlogov, podobna metodi, določeni v členu 46(2)(a) in (b) Uredbe št. 1408/71. Drugič, pri sorazmernem izračunu, določenem v navedenem členu 46(2), pristojni nosilec ni v skladu z navodili upošteval starostne pokojnine, ki jo B. Zaniewicz-Dybeck prejema na Poljskem, temveč je, kot je določeno v členu 47(1)(d) Uredbe št. 1408/71, iz pokojnine, ki temelji na dohodkih in ki jo zadevna oseba prejema na Švedskem, izračunal letno vrednost ter jo nato pomnožil z maksimalno zavarovalno dobo, ki se upošteva v zvezi z zajamčeno pokojnino, to je 40 let. Iz predložitvene odločbe je razvidno, da je rezultat izračuna po tej opisani metodi presegal zgornjo mejo sredstev za dodelitev zajamčene pokojnine.

50 Kot je razvidno iz točke 48 te sodbe, pa take metode izračuna, določene v členih 46(2) in 47(1)(d) Uredbe št. 1408/71, ni mogoče dopustiti za izračun minimalne dajatve, kot je zajamčena pokojnina v postopku v glavni stvari.

51 Pristojni nosilec mora zajamčeno pokojnino izračunati v skladu s členom 50 Uredbe št. 1408/71 v povezavi z nacionalno zakonodajo, razen člena 25 poglavja 67 SFB in navodil.

52 Zato je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba Uredbo št. 1408/71 razlagati tako, da pristojni nosilec države članice pri izračunu minimalne dajatve, kot je zajamčena pokojnina v postopku v glavni stvari, ne sme uporabiti členov 46(2) in 47(1)(d) te uredbe. Tako dajatev je treba izračunati na podlagi določb člena 50 navedene uredbe v povezavi z nacionalno zakonodajo, razen nacionalnih določb, kot so te v postopku v glavni stvari, v zvezi s sorazmernim izračunom.

Drugo vprašanje

53 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je Uredbo št. 1408/71 treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, ki določa, da mora pristojni nosilec pri izračunu dajatve, kot je zajamčena pokojnina iz postopka v glavni stvari, upoštevati vse starostne pokojnine, ki jih zadevna oseba dejansko prejema v eni ali več drugih državah članicah.

54 Treba je poudariti, kot je razvidno iz odgovora na prvo vprašanje, da je treba minimalno dajatev, kot je zajamčena pokojnina v postopku v glavni stvari, izračunati v skladu s členom 50 Uredbe št. 1408/71 in upoštevno nacionalno zakonodajo.

55 Iz nacionalnih določb glede zajamčene pokojnine, urejenih v SFB, kot so povzete med drugim v točki 19 te sodbe, pa je izrecno razvidno, da se starostne pokojnine iz sistemov obveznega zavarovanja drugih držav članic, ki jih ni mogoče enačiti z zajamčeno pokojnino, vštevajo v osnovo za izračun te pokojnine. Tako mora pristojni nosilec zadevne države članice v skladu z upoštevno nacionalno zakonodajo pri izračunu zajamčene pokojnine upoštevati starostne pokojnine, ki jih zadevna oseba prejema v drugih državah članicah.

56 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, ali Uredba št. 1408/71 in natančneje njen člen 50 nasprotujeta zakonodaji države članice, ki določa, da mora pristojni nosilec pri izračunu minimalne dajatve, kot je zajamčena pokojnina iz postopka v glavni stvari, upoštevati starostno pokojnino, ki jo zadevna oseba prejema od druge države članice.

57 Glede tega je treba navesti, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso člen 50 Uredbe št. 1408/71 nanaša na primere, v katerih so bila obdobja zaposlitve delavca v okviru zakonodaj držav, ki so se uporabljale za tega delavca, razmeroma kratka, tako da celotni znesek dajatev, ki jih izplačujejo te države, ne dosega razumnih življenjskih razmer (sodbi z dne 30. novembra 1977, Torri, 64/77, EU:C:1977:197, točka 5, in z dne 17. decembra 1981, Browning, 22/81, EU:C:1981:316, točka 12).

58 Za popravo tega položaja ta člen 50 določa, da kadar je z zakonodajo države prebivanja določena minimalna dajatev, se dajatev, ki jo izplačuje ta država, poveča za dodatek, ki je enak razliki med vsoto dajatev, ki jih izplačujejo različne države, katerih zakonodaja se je uporabljala za delavca, in to minimalno dajatvijo (sodba z dne 30. novembra 1977, Torri, 64/77, EU:C:1977:197, točka 6).

59 Iz tega sledi, kakor je generalni pravobranilec navedel v točki 59 sklepnih predlogov, da za izračun minimalne dajatve, kot je zajamčena pokojnina v postopku v glavni stvari, člen 50 Uredbe št. 1408/71 posebej določa, da je treba upoštevati dejanski znesek starostne pokojnine, ki jo zadevna oseba prejema v drugi državi članici.

60 Zato je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba Uredbo št. 1408/71 in natančneje njen člen 50 razlagati tako, da ne nasprotujeta zakonodaji države članice, ki določa, da mora pristojni nosilec pri izračunu minimalne dajatve, kot je zajamčena pokojnina iz postopka v glavni stvari, upoštevati vse starostne pokojnine, ki jih zadevna oseba dejansko prejema v eni ali več drugih državah članicah.

Stroški

61 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

1. **Uredbo Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1606/98 z dne 29. junija 1998, je treba razlagati tako, da pristojni nosilec države članice pri izračunu minimalne dajatve, kot je zajamčena pokojnina v postopku v glavni stvari, ne sme uporabiti členov 46(2) in 47(1)(d) te uredbe. Tako dajatev je treba izračunati na podlagi določb člena 50 navedene uredbe v povezavi z nacionalno zakonodajo, pri tem pa se ne sme uporabiti nacionalnih določb, kot so te v postopku v glavni stvari, v zvezi s sorazmernim izračunom.**

2. **Uredbo št. 1408/71 v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo št. 118/97, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1606/98, in natančneje njen člen 50 je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta zakonodaji države članice, ki določa, da mora pristojni nosilec pri izračunu minimalne dajatve, kot je zajamčena pokojnina iz postopka v glavni stvari, upoštevati vse starostne pokojnine, ki jih zadevna oseba dejansko prejema v eni ali več drugih državah članicah.**

Podpisi